

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΟΣΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΟΔΩΡΑΝ
ΤΗΝ ΜΥΡΟΒΛΥΤΙΔΑ & ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΤΗΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ποίημα
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό Κύριε εἰσάκου-
σον, μεθ' ὃ τό Θεός Κύριος, ὡς συνήθως καί
τό ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φερωνυμία διαλάμπουσα θεία, Ὁσία Μητέρα
Θεοδώρα θεόφρον, ἐκ τῶν πλουσίων δωρεῶν
ὧν ἔτυχες, δίδου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν σωτή-
ριον χάριν, ἀναγκῶν καί θλίψεων, καί δεινῶν

συμπτωμάτων, ἐκλυτρουμένη ἅπαντας ἡμᾶς,
τοὺς προσιόντας θερμῶς τῇ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστεί-
ας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμή γάρ σύ προΐ-
στασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ
τοσούντων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις αἰεί, ἐκ πα-
ντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καί ὁ Κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Χάριν δίδου ἡμῖν Θεοδώρα. Γερασίου».

Ωδὴ α' . Ἦχος πλ. δ' . Ὑγράν διοδεύσας.

Χριστόν καθικέτευε ἐκτενῶς, ρύεσθαι κινδύ-
νων, καί παντοίων ἐπιφορῶν, Μήτηρ Θεοδώ-
ρα τοὺς ἐν πίστει, τῇ ἱερᾷ σου πρεσβείᾳ προ-
στρέχοντας.

Ἀγγέλων ἀνύσασα τὴν ζωὴν, Μῆτερ Θεο-
δώρα, ἔδοξάσθης ὑπερφυῶς· διό ἡμᾶς πάσης
ἐπηρείας, τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων ἀπάλ-
λαξον.

Ροαῖς τῶν πλουσίων σου δωρεῶν, κατάρδευ-
σον Μῆτερ, τὴν ψυχὴν μου τὴν ταπεινὴν, ὡς
ἂν ἐκβλαστήσῃ Θεοδώρα, τῆς μετανοίας καρ-
πὸν τὸν σωτήριον.

Ἰλέω σου ὄμματι ἐπ' ἐμέ, ἐπίβλεψον Κόρη,
καὶ κατάβαλε τὴν ἰσχύν, τοῦ ὠρυομένου καθ'
ἐκάστην, καταπιεῖν με ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοσημάτων σβεννύεις, ὀδυνηρῶν καύσωνα,
δρόσῳ τῶν θερμῶν πρεσβειῶν σου· διό κατὰ-
σβεςον, τὴν ἀναφθεισάν μοι, φλόγα παθῶν
ἀκαθάρτων, Θεοδώρα πάνσεμνε, ταῖς ἱκεσί-
αις σου.

Δαιμονῶντας ὡς πάλαι, τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἔλυ-
σας, Μῆτερ συνοχῆς καὶ μανίας, τῇ ἀντιλήψει

σου, οὕτω διάλυσον, τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, δύναμιν πάνσεμνε.

Ἱαμάτων πηγάζεις, τὰς δωρεάς πάντοτε, τοῖς τῇ σεβασμῷ σου κάρᾳ, Μῆτερ προσπίπτουσιν· ὅθεν ἰάτρευσον, τήν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, ἅμα δωρουμένη μοι, ρῶσιν τῷ σώματι.

Θεοτόκιον.

Διά πλήθος πταισμάτων, πλήθει δεινῶν πέπτωκα· ὅθεν τῇ πρεσβείᾳ σου σπεύδω, καί πιστει κράζω σοι· Ρῦσαί με Δέσποινα, τῆς τῶν παθῶν καταιγίδος, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τό νέφος σκέδασον.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως Θεοδώρα, ἱκεσίαις ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον πάνσεμνε, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θεῖαν σου προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεία τῇ σῇ, προστρέχοντες λαμβάνομεν,
ιάσεις αἰεί, ψυχῆς ὁμοῦ καί σώματος, Θεοδώρα
ἐνδοξε· διά τοῦτο πίστει βοῶμέν σοι· Μή δια-
λίπης προσάγειν Χριστῷ, δεήσεις ὑπέρ τῶν
εὐφημούντων σε.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὀλοτρόπως ποθήσασα, Μῆτερ Θεοδώρα Χρι-
στόν τόν Κύριον, πρός αὐτόν πᾶσαν τήν ἔφε-
σιν, καί τόν πόθον τείνον τῆς καρδίας μου.

Ὑδωρ θεῖον ἀνάβλυσον, ἐκ τῶν σωτηρίων
πηγῶν τῆς χάριτος, τοῖς ἐν πάσῃ αὐχμηρότη-
τι, Θεοδώρα στένουσι τῶν θλίψεων.

Ἡ θερμή προστασία σου, γένοιτο Ὅσια ἡμῖν
δεόμεθα, εὐφροσύνης πηγή κρείττονος, καί
ἀπαλλαγή πάσης κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Μαριὰμ Μητροπάρθενε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον
ἀφράστως τέξασα, ἀλογίας πάσης ρῦσαί με,
τῆς ἐκ φαύλων λόγων τε καὶ πράξεων.

Ὡδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰθυνον ἡμᾶς, πρὸς ζωῆς θείας ἐντάλματα,
Θεοδώρα ἡ τὴν θείαν σου Μονήν, ὀδηγήσασα
πρὸς τρίβον τὴν σωτήριον.

Νᾶμα μυστικόν, θεϊκῆς ἀγαλλιάσεως, πᾶσιν
αἰτεῖ Θεοδώρα ἐκ Θεοῦ, τοῖς ἐν λύπαις καὶ κα-
κώσεσιν ὑπάρχουσι.

Θαύμασι πολλοῖς, δοξασθεῖσα παμμακάρι-
στε, πάντων κλήρου τὰ αἰτήματα ἡμῶν, καὶ
πταισμάτων ἡμῖν αἰτεῖ τὴν συγχώρησιν.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Ἐτεκες ἡμῖν, ἀνθρωπίνω Κόρῃ σώματι τὸν
ἀσώματον Θεὸν ὑπερφυῶς, ἐπανάγοντα
ἡμᾶς ἐξ οὗ πεπτώκαμεν.

Ὡδὴ στ' . Τὴν δέησιν.

Οσίως, ἐν ἐγκρατεία συντόνῳ, διανύσασα
τόν βίον Ὅσια, ἐξ ἀνοσίων παθῶν ἡμᾶς ρύου,
καί πολυτρόπων κινδύνων καί θλίψεων, τοὺς
τῇ ἀγία σου σορῶ, Θεοδώρα πιστῶς καταφεύ-
γοντας.

Δυνάμει, τοῦ Παρακλήτου Ὅσια, μύρον ἔβλυ-
σας πιστοὺς ἀγιάζον· ὅθεν καὶ μέ δυσωδίας
ἀπάσης, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν ἀποκάθα-
ρον, καί εὐωδία μυστικῇ, Θεοδώρα τόν νοῦν
μου ἀγίασον.

Ὡς ἡνεγκας, τοῦ κρυμοῦ τήν ὁδύνην, θαλ-
πουμένη θεϊκῇ χορηγία, οὕτως ἡμᾶς ἐνεγκεῖν
πάντα πόνον, ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ ἐνδυνάμω-
σον, καί ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ, Θεοδώρα ἡμᾶς
περιτείχισον.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων, τῶν θεϊκῶν τοῦ Υἱοῦ σου, πληρω-
τάς ἡμᾶς ἀνάδειξον Κόρη, καί πρὸς γαλήνιον
ὄρμον ὁδήγει, τοῦ σωτηρίου καί θείου θελή-
ματος, ὡς ἂν λιμένι τῆς ζωῆς, τῆς ἀλήκτου
Ἀγνή καταντήσωμεν.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης καί θλίψεως Θεοδώρα, ἱκεσίαις ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον πάνσεμνε, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θείαν σου προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς μυροβλύτις Ὅσια πανεύφημε, βλῦσον ἡμῖν τῆς ἐνθέου χρηστότητος, τά ρεῖθρα ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, τοῖς τῇ ἀγία σορῶ σου προσπίπτουσιν, καί σέ Θεοδώρα γεραίρουσι.

Προκείμενον.

Ὑπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καί προσέσχε μοι.

Στίχ. Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα
μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς
ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδέ τὸν
Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὧ ἐάν
βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλῦψαι. Δεῦτε πρὸς με
πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ
ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ'
ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ
ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός,
καὶ τό φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας, πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός
σου...

Βίον τόν ἰσαγγελον, πολιτευθεῖσα Ὅσια, δω-
ρεῶν τοῦ Πνεύματος, ὄργανον πολύτιμον
ἐχρημάτισας, δωρεάν ἅπασι, νέμουσα τήν χά-
ριν· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα· Λῦσον τόν καύσω-
να, πάσης ἀθυμίας καί θλίψεως, καί δίδου ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, δρόσον τήν ἀγίαν τῆς χάριτος,
Μήτηρ Θεοδώρα, πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ
Χριστῷ, πταισμάτων δοῦναι συγχώρησιν, τοῖς
σέ μακαρίζουσι.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀσθενείας ἀπάσης, καί δεινῆς καχεξίας
ἡμᾶς ἀπάλλαξον, καί ρῶσιν καί ὑγείαν, καί
πᾶσαν εὐπραγίαν, Θεοδώρα ἐξαίτησαι, τοῖς
τῷ σεπτῷ σου ναῷ, πιστῶς προσερχομένοις.

Γεωργεῖν μετανοίας, τοὺς καρπούς Θεοδώρα
ἡμᾶς ἐνίσχυσον, καί πάσης ἀμαρτίας ἐκφεύ-

γειν τὰς αἰτίας, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐωδία Κυρίου, Θεοδώρα ἐγένου τῇ πολιτείᾳ
σου, καὶ μύρον πανευῶδες, ἡξίωσαι βλυστά-
νειν, ἐκ τῆς θείας εἰκόνης σου, τὴν δυσωδίαν
παθῶν, αἰεὶ ἀποδιῶκον.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεὶς τῇ κακίᾳ, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ
προσῆλθον κράζων σοι· Ἐκκάθαρόν με Κόρη,
ἐκ πάσης ἁμαρτίας, ἵνα πίστει δοξάζω σου, τὰ
μεγαλεῖα αἰεὶ, Ὑπερδεδοξασμένη.

Ὡδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Ἀπὸ παντοίων, ἐπερχομένων κινδύνων,
τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀπήμαντον συντήρει, ἵνα σε
τιμῶμεν, Ὁσία Θεοδώρα.

Σκέπε ἀπαύστως, τὴν σὴν Μονὴν Θεοδώρα,
καὶ τοῖς σπεύδουσιν ἐν ταύτῃ αἰεὶ δίδου, τῆς
σῆς εὐλογίας, τὰς δωρεὰς τὰς θείας.

Ἰασαι Μῆτερ, τοὺς ἐν ὀδύναις καὶ πόνοις,
πικρῶς στένοντας καὶ κατατρυχομένους, ὡς
πλουσίαν χάριν παρὰ Χριστοῦ λαβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐγένου, ἐν παρθενίᾳ τεκοῦσα, τόν Δε-
σπόζοντα τῶν ὅλων ὑπέρ φύσιν, μόνη Θεοτό-
κε, Παρθένε Παναγία.

Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Οἱ πίστει προσιόντες, τῷ σεπτῷ ναῷ σου, τῶν
αἰτημάτων τήν λύσιν κομίζονται, καὶ τήν σὴν
χάριν Ὅσια πᾶσι κηρύττουσιν.

Υδάτων ἀπωλείας, ρῦσαι ἡμᾶς Μῆτερ, καί
τῆς ἀφέσεως νᾶμα ἐπόμβρησον, παρὰ Θεοῦ
Θεοδώρα τοῖς σέ γεραίρουσιν.

Υφέρποντα δολίως, καθ' ἡμῶν Ὅσια, τόν
πολυμήχανον δράκοντα σύντριψον, καὶ ἐν
εἰρήνῃ κυβέρνησον τήν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υψίστου ὤφθης θρόνος, τοῦτον ἐν ἀγκάλαις,
οἰάπερ βρέφος Παρθένε βαστάζουσα· ὦ μη-
τρικαῖς σου πρεσβείαις κάμέ προσάγαγε.

Τό Ἄξιον ἐστι καί τά Μεγαλυνάρια.

Κλῆσιν τήν ἀγίαν βίῳ λαμπρῷ, Μῆτερ Θεο-
δώρα, βεβαιοῦσα ὡς ἀληθῶς, θείων δωρημά-
των, ταμεῖον ἀνεδείχθης, καί ἅπασι παρέχεις,
χάριν θεόσδοτον.

Τοῦ Κυρίου ἄρασα τόν ζυγόν, Μῆτερ Θεοδώ-
ρα, ἡγωνίσω ἀσκητικῶς, καί τοῦ Παρακλήτου,
τήν ἔλλαμψιν δεχθεῖσα, παθῶν ἀποδιωκεις,
πᾶσαν σκοτόμαιναν.

Μύρον ἀναβλύσασα θαυμαστῶς, εἰκῶν σου ἡ
θεία, πᾶσιν ἔδειξεν ἐμφανῶς, Μῆτερ Θεοδώ-
ρα, ἣν ἔσχες πρὸς τόν Κτίστην, μεγίστην παρ-
ρησίαν, ἀξιοθαύμαστε.

Νόσους θεραπεύεις παντοδαπάς, καί δαιμό-
νων λύεις, ἐπηρείας καί συστροφάς, καί τῆς
τούτων βλάβης, λυτροῦσαι Θεοδώρα, τούς πί-
στει προσιόντας, ἐν τοῖς λειψάνοις σου.

Θεσσαλονικέων πᾶσα πληθὺς, σπεύδει Θεοδώρα, τοῖς λειψάνοις σου τοῖς σεπτοῖς οἷς ἀπαύστως δίδου, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ λύσιν παθημάτων, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Φύλαττε καὶ σκέπε τὴν σὴν Μονήν, Μῆτερ Θεοδώρα, τὴν τιμῶσάν σε εὐλαβῶς, καὶ Θεσσαλονίκη τῇ πόλει αἰεὶ δίδου, τὰς δωρεάς τὰς θείας, τῆς προστασίας σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια, Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τό ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, Μῆτερ Θεοδώρα Ὁσία, ἀξιοθαύμαστε, τοῖς σεπτοῖς λειψάνοις σου καὶ τῇ εἰκόνι σου, ἀνωτέρους διάσωζε, ἐκ πάσης ἀνάγκης, παύουσα τὸν καύ-

σωνα, παθῶν καὶ θλίψεων, δρόσῳ τῆς θερμῆς
σου πρεσβείας, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν αἶτει,
τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων
σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης
καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, Μή-
τηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην
σου.

Δίστιχον.

Θεοδώρα δέησιν τήνδε προσδέχου

Ἦν περ σοι Γεράσιμος ἤδη προσάγει.

